

Sygn. akt I Co 510/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Paweł Sławicki

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2019 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko Dłużnikowi D. S.

na skutek skargi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. w postaci postanowienia z dnia 8 kwietnia 2019 roku oraz postanowienia z dnia 23 kwietnia 2019 r. w sprawie egzekucyjnej prowadzonej pod sygn. akt Km 360/14

postanawia:

1. odrzucić skargę (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. w postaci postanowienia z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt Km 360/14;
2. uchylić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. z dnia 23 kwietnia 2019 r.;
3. na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. zmienić rozstrzygnięcie o kosztach postępowania egzekucyjnego zawarte w postanowieniu Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. z dnia 8 kwietnia 2019 roku w ten sposób, że:
 - a) ustalić koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 846,36 zł (osiemset czterdzieści sześć złotych, trzydzieści sześć groszy), na którą składają się kwoty: 135,33 zł (sto trzydzieści pięć złotych, trzydzieści trzy grosze) tytułem kosztów przejazdu ponoszonych przez Wierzyciela, 206,11 zł (dwieście sześć złotych, jedenaście groszy) tytułem kosztów uzyskiwania informacji, 259,86 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych, osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem kosztów doręczenia korespondencji, 31,22 zł (trzydzieści jeden złotych, dwadzieścia dwa grosze) tytułem kosztów dostępu do systemu teleinformatycznego, 63,84 zł (sześćdziesiąt trzy złote, osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem opłaty za poszukiwanie majątku oraz 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty egzekucyjnej,
 - b) obciążyć (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kosztami postępowania egzekucyjnego do kwoty 135,33 zł (sto trzydzieści pięć złotych, trzydzieści trzy grosze),
 - c) obciążyć Dłużnika D. S. kosztami egzekucyjnymi do kwoty 711,03 zł (siedemset jedenaście złotych, trzy grosze) i orzec o obowiązku jej zwrotu przez Dłużnika D. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.,
 - d) wezwać Wierzyciela S. Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do zapłaty na rzecz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. kwoty 289,62 zł (dwieście osiemdziesiąt dziewięć złotych, sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania egzekucyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia pod rygorem egzekucji;

4. zasądzić od Dłużnika D. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2019 r. umorzył postępowanie egzekucyjne i ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 2.018,51 zł i obciążył nimi Dłużnika do kwoty 1.322,15 zł, Wierzyciela do kwoty 696,36 zł oraz orzekł o obowiązku zwrotu przez Dłużnika Wierzycielowi kwoty 561,03 zł. Odpis postanowienia został doręczony Pełnomocnikowi Wierzyciela w dniu 15 kwietnia 2019 r. (postanowienie – k. 158 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14, zpo – k. 160 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2019 roku sprostował treść postanowienia z dnia 8 kwietnia 2019 roku w ten sposób, że ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 2.168,51 i obciążył nimi Dłużnika do kwoty 1.322,15 zł, Wierzyciela do kwoty 846,36 zł oraz orzekł o obowiązku zwrotu przez Dłużnika Wierzycielowi kwoty 711,03 zł (postanowienie – k. 161 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniósł skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. w postaci postanowień z dnia 8 kwietnia 2019 r. i 23 kwietnia 2019 r. oraz wniósł o ich uchylenie w całości (skarga na czynności komornika sądowego – k. 3-4, pismo – k. 11).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. wniósł o oddalenie skargi (odpowiedź na skargę – k. 1-2).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 767 § 4 k.p.c. (w brzmieniu sprzed dnia 8 września 2016 r.) skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach – od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone. Zgodnie zaś z art. 767³ zd. 1 k.p.c. (w brzmieniu sprzed dnia 8 września 2016 r.) sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie.

Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że odpis postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. L. z dnia 8 kwietnia 2019 r. został doręczony Powodowi w dniu 15 kwietnia 2019 r., a zatem termin na wniesienie skargi minął w dniu 23 kwietnia 2019 r. Biorąc pod uwagę, że skarga została wniesiona w dniu 26 kwietnia 2019 r. (koperta – k. 7), zasadnym było jej odrzucenie w tej części.

Przechodząc do oceny zasadności postanowienia z dnia 23 kwietnia 2019 r. wskazać należy, że zostało ono wydane z naruszeniem przepisów, co skutkowało jego uchyleniem. Zauważyć bowiem należy, że sprostowanie może dotyczyć jedynie niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek (art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), nie może zaś skutkować merytoryczną zmianą wcześniej wydanego postanowienia. Postanowienie z dnia 23 kwietnia 2019 r. stanowi zaś w istocie zmianę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów egzekucyjnych zawartego w postanowieniu z dnia 8 kwietnia 2019 r. poprzez dodatkowe ustalenie opłaty w kwocie 150,00 zł. Zmiana taka nie jest dopuszczalna w trybie sprostowania postanowienia. Zauważyć należy, że w celu pobrania opłat związanych z umorzeniem postępowania egzekucyjnego, organ egzekucyjny wydaje postanowienie (art. 29 ust. 7 u.k.k.), a zatem nie było przeszkód do wydania odrębnego postanowienia w tym zakresie.

Zgodnie z art. 759 § 2 zd. 1 k.p.c. sąd wydaje z urzędu komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwa spostrzeżone uchybienia. Zdaniem Sądu, orzeczenie w zakresie kosztów

postępowania egzekucyjnego nie jest prawidłowe, a zatem zasadnym było podjęcie działań przez Sąd z urzędu i wydanie stosowanego rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności należy ocenić zasadność zastosowania przez organ egzekucyjny przepisu art. 29 ust. 4 u.k.k. Zgodnie z powołanym przepisem (in principio) w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego z innych przyczyn niż wskazane w ust. 1 komornik pobiera od wierzyciela opłatę w wysokości 150 złotych. Znajduje on zastosowanie do spraw wszczętych przed dniem 1 stycznia 2019 r. (art. 52 ust. 2 u.k.k.), a zatem również w niniejszej sprawie. Biorąc pod uwagę, że postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji (art. 824 § 1 pkt 3) k.p.c.) uznać należy, że ustalenie opłaty związanej z umorzeniem postępowania powinno zostać dokonane w oparciu o przepis art. 29 ust. 4 u.k.k., przy uwzględnieniu treści przepisu art. 29 ust. 5 u.k.k. Opłaty w kwocie 150,00 zł nie pobiera się od podmiotów, których przedmiotem działalności nie jest działalność finansowa i ubezpieczeniowa pod warunkiem, że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed upływem dwóch lat od powstania tytułu egzekucyjnego obejmującego daną wierzytelność. Zauważyć należy, że tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty powstał w dniu jego wydania, tj. w dniu 23 września 2009 r. (k. 8 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14), zaś wniosek egzekucyjny został złożony w dniu 8 grudnia 2014 r. (k. 1 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14). Redakcja przepisu wskazuje, że opłaty nie pobiera się od podmiotów, na których wniosek postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przez upływem dwóch lat od powstania tytułu egzekucyjnego, niezależnie od przedmiotu działalności prowadzonej przez Wierzyciela. Różnica między podmiotami prowadzącymi działalność finansową i ubezpieczeniową oraz nieprowadzącymi takiej działalności sprowadza się jedynie do kwestii obrotu wierzytelnościami (podmioty prowadzące działalność finansową i ubezpieczeniową nie są zwolnione od opłaty w kwocie 150,00 zł nawet w sytuacji, gdy postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed upływem dwóch lat od powstania tytułu egzekucyjnego, jeżeli nie są wierzycielami pierwotnymi, a wierzytelność była przedmiotem obrotu). Nie ma zaś znaczenia dla oceny obowiązku poniesienia opłaty w kwocie 150,00 zł, jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało wydane po upływie 2 lat od powstania tytułu egzekucyjnego. Podnoszone przez Wierzyciela zarzuty natury konstytucyjnej nie są uzasadnione w kontekście niniejszej sprawy, albowiem ustawodawca przewidział długi okres *vacatio legis*. Biorąc pod uwagę, że między ogłoszeniem ustawy w Dzienniku Ustaw a jej wejściem w życie minął okres przekraczający 8 miesięcy uznać należy, iż Wierzyciele mogli przygotować się do nowych opłat egzekucyjnych, zaś w przypadku braku zasadności ich ponoszenia, złożyć wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego przed dniem ich wejścia w życie. W konsekwencji uznać należy, że organ egzekucyjny prawidłowo ustalił opłatę w kwocie 150,00 zł.

Zdaniem Sądu, Komornik Sądowy nieprawidłowo ustalił opłatę w kwocie 1.322,15 zł za odnalezienie majątku Dłużnika. Zgodnie z art. 53a ust. 2 zd. 1 u.k.s.e. (który znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 52 ust. 1 u.k.k.) w razie odnalezienia majątku dłużnika (...) komornik pobiera opłatę stałą w wysokości 5% szacunkowej wartości tego majątku, nie więcej jednak niż 100% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Biorąc pod uwagę, że postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji brak podstaw, aby uznać, iż organ egzekucyjny odnalazł majątek Dłużnika pozwalający na zaspokojenie Wierzyciela. Komornik Sądowy w części motywacyjnej postanowień z dnia 8 kwietnia 2019 r. i 23 kwietnia 2019 r. nie uzasadnił tego rozstrzygnięcia ani nie wskazał sposobu obliczenia opłaty, okoliczności te nie są również potwierdzone w karcie rozliczeniowej ani pismach z dnia 31 stycznia 2019 r. i 20 lutego 2019 r.

Na koszty niniejszego postępowania egzekucyjnego składały się kwoty: 135,33 zł tytułem kosztów przejazdu ponoszonych przez Wierzyciela (art. 39 ust. 1 pkt 5) u.k.s.e.), 206,11 zł tytułem kosztów uzyskiwania informacji (art. 39 ust. 1 pkt 7) u.k.s.e.), 259,86 zł tytułem kosztów doręczenia korespondencji (art. 39 ust. 1 pkt 8) u.k.s.e.), 31,22 zł tytułem kosztów dostępu do systemu teleinformatycznego (art. 39 ust. 1 pkt 9) u.k.s.e.), 63,84 zł tytułem opłat za poszukiwanie majątku (art. 53a ust. 1 u.k.s.e.) oraz 150,00 zł tytułem opłaty egzekucyjnej (art. 29 ust. 4 u.k.k.). Na podstawie art. 770 k.p.c. (w brzmieniu sprzed dnia 1 stycznia 2019 r.) zasadnym było obciążenie Dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego do kwoty 711,03 zł oraz Wierzyciela do kwoty 135,33 zł (art. 8 ust. 11 u.k.s.e.). Biorąc pod uwagę, że koszty postępowania egzekucyjnego zostały pokryte z zaliczki Wierzyciela do kwoty 135,33 zł w zakresie kosztów postępowania egzekucyjnego obciążających Wierzyciela oraz do kwoty 421,41 zł w zakresie kosztów postępowania egzekucyjnego obciążających Dłużnika zasadnym było wezwać Wierzyciela do zapłaty kwoty 289,62 zł

w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem egzekucji (art. 29 ust. 4 u.k.k. oraz art. 42 ust. 2 u.k.s.e. w zw. z art. 49 ust. 3 u.k.s.e.) oraz na podstawie art. 770 k.p.c. orzec o obowiązku zwrotu kosztów postępowania egzekucyjnego od Dłużnika na rzecz Wierzyciela.

Ubocznie wskazać należy, że – w ocenie Sądu – brak podstaw do uznania, iż organ egzekucyjny przedwcześnie umorzył postępowanie egzekucyjne. Zauważyć należy, że Wierzyciel był na bieżąco informowany o podjętych czynności, w tym w pismach z dnia 31 stycznia 2019 r. (k. 144 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14) i 20 lutego 2019 r. (k. 156 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14), w których organ egzekucyjny odniósł się do wniosków zgłoszonych przez Wierzyciela (k. 143 akt egzekucyjnych o sygn. Km 360/14). W konsekwencji pismo z dnia 20 lutego 2019 r. należy potraktować jako wysłuchanie Wierzyciela przed umorzeniem postępowania. Podkreślić nadto należy, że Wierzyciel w skardze na czynności komornika sądowego nie podał żadnych dodatkowych informacji o majątku Dłużnika, a zatem brak podstaw, aby uznać, iż dodatkowe wysłuchanie Wierzyciela przed umorzeniem postępowania egzekucyjnego mogłoby służyć ujawnieniu majątku Dłużnika, z którego organ egzekucyjny mógłby prowadzić egzekucję.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 770 k.p.c. Na koszty składała się opłata od skargi w kwocie 50,00 zł (art. 25 ust. 1 u.k.s.c.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie powołanych przepisów, postanowił jak na wstępie.

ZARZĄDZENIE

- zakreślić sprawę w Rep. Co;
- odpis postanowienia doręczyć:
 - Pełnomocnikowi Wierzyciela adw. K. S.,
 - (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wraz z pouczeniem o zażaleniu,
 - Dłużnikowi D. S. wraz z pouczeniem o zażaleniu, nadto doręczyć odpis skargi na czynności komornika sądowego (wszyty na k. 5-6),
 - Komornikowi Sądowemu S. L. wraz z pouczeniem o zażaleniu na pkt 3. postanowienia;
- po uprawomocnieniu postanowienia jego odpis wraz ze wzmianką o prawomocności doręczyć Komornikowi Sądowemu S. L. oraz zwrócić akta egzekucyjne o sygn. Km 360/14.